

“ ပန်းပန်လျှက်ပဲ ”

တခါက တောရွာတစ်ရွာမှာ အလွန်လှ အလွန်ချောတဲ့ သူကြီးသမီး တစ်ယောက်ရှိသတဲ့.... အဲဒီရွာမှာဘဲ ချစ်ညိုဆိုတဲ့ ကာလသားတစ်ဦးလည်း ရှိသတဲ့..... သူကလဲနာမည်ကြီးဘဲ... ဘာကြီးကလဲဆိုတော့ သူ့လီးဘဲ... သူ့လီးက ပက်စီပုလင်းလောက်က အဖေလို ခေါ်ရလောက်အောင်ကြီးသတဲ့ ဘယ်လောက်ကြီးသလဲတော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စဉ်းစားကြည့်ကြဗျာ.....

အဲ... ချစ်ညိုနဲ့ သူကြီးသမီးက ကြိုက်နေကြတာတဲ့.... သူကြီးကလဲ သူ့သမီးကို ငယ်သေးတယ်ပေါ့ ရည်းစားတွေ ဘာတွေ မရှိလောက်သေးဘူး ထင်နေတာ... သူ့သမီးကဖြင့် ချစ်ညိုနဲ့ ခိုးစားနေတာ အကြိမ်ပေါင်းတောင် မရေနှိုင့်တော့ဘူးတဲ့... အဲဒါလဲ သူကြီးမရှိတုန်းမှာပေါ့....

တခါတော့ ခါတိုင်းလိုဘဲ သူကြီးက ကိစ္စနဲ့ ဟိုဘက်ရွာသွားပေါ့... သူကြီးရဲ့ အလစ်ကို ချောင်းနေတဲ့ ချစ်ညိုကလည်း အိမ်ပေါ်တက် ပုဆိုးဝှင်းလုံးချွတ်ပြီး သူကြီးသမီးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ် လိုးနေတာပေါ့... ဖြစ်ချင်တော့ လိုးလို့ကောင်းတုန်း သူကြီးက ပစ္စည်းတစ်ခုကျန်လို့ ပြန်လာယူနဲ့ပေါ့.... (ဒန်ဒန်...ဒန်...ကောင်းခန်းပေါ့ဗျာ...)

(ပရိတ်သတ်များ အသက်တောင် မရှုမိကြဘူး... ဘာဖြစ်မလဲပေါ့ဗျာ)... (ကြားမဖြတ်ပါနဲ့ သိချင်ဆက်ဖတ်ကြပါ)

သူကြီးလည်းခြံဝရောက် အဲဒီကြမှ ချစ်ညိုနဲ့ သူကြီးသမီးလဲ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိပေါ့... ချစ်ညိုကတော့ ကြောက်လဲကြောက် အောက်ကလီးကလဲ ဖီလင်ကအပြည့် ဒစ်ထိပ်ရောက်နေပြီ ထွက်တော့မယ်.... နောက်ဆုံးတော့ သူကြီးအမိခံလို့တော့ မဖြစ်ဘူး နောက်မှလာစားလဲရတယ်ဆိုပြီး အိမ်ပေါ် နောက်ဖေးပြတင်းပေါက်ကနေ ခုန်ဆင်းထွက်ပြေးတာပေါ့.... သူကြီးအိမ်နောက်က တောတန်းကိုး.... ချစ်ညိုလဲ ကြောက်ကြောက်နဲ့ပြေးတာ နောက်ဖေးတောတန်းရောက်မှ ကြည့်လိုက်တော့ ပုဆိုးကမပါခဲ့ဘူးလေ... ထွက်ခါနီးလီးကလဲ အခုထိတောင်နေတုန်း လရည်တွေကရွဲနဲ့ဆိုတော့ လီးရဲ့ဒစ်ထိပ်မှာ တောပန်းတစ်ပွင့်က ကပ်ပြီးပါလာတာပေါ့... အဲဒါကိုမြင်တော့ ချစ်ညိုက ဒေါထွက်ထွက်နဲ့ “ ငါ့မှာတော့ ခွေးပြေးဝက်ပြေး ပြေးခဲ့ရတာ သူကတော့ ပန်းပန်လျှက်ဘဲ ” တဲ့ အဲသလိုပြောတုန်း အရှိန်တက်နေတဲ့ ကိုရွှေလီးက ဇတ်ဇတ်ဆိုပြီး လီးရည်တွေပန်းထွက်ပါလေရောဗျာ.....

“ ဪ... ငါကဒါလေးပြောတာနဲ့ သူကငိုရတယ် ရှိသေး ” တဲ့ဗျာ.....

ပုံပြင်လေးကတော့ ဒါပါဘဲ “ အဲဒီ ပုံပြင်စကားက ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုကြားမှာ ခိုးစားတာမိရင်ဖြစ်ဖြစ် လစ်ပြေးခဲ့ရရင်ဘဲဖြစ်ဖြစ် “ ပန်းပန်လျှက်ဘဲ ” လို့ စကြပါလေရဲ့.....

ပုံပြောသူ- နဂိုကြီး